



EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.8.2012
COM(2012) 444 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**Årsrapport for 2012 om gennemførelsen af Den Europæiske Unions politikker for
udvikling og ekstern bistand i 2011**

{SWD(2012) 242 final}

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

Årsrapport for 2012 om gennemførelsen af Den Europæiske Unions politikker for udvikling og ekstern bistand i 2011

NYE UDFORDRINGER

2011 var et år, der gjorde det nødvendigt at tage nye udfordringer op og finde nye løsninger på eksisterende udfordringer. Det arabiske forår - folkelige bevægelser i EU's sydlige nabolande - førte til krav om mere demokrati og social retfærdighed. Efterhånden som situationen udviklede sig i den arabiske verden, blev de indledende foranstaltninger af humanitær art og til beskyttelse af civilbefolkninger fulgt op med specifikke strategier og bistand, der var skræddersyet til disse lande og støttede bæredygtige reformer og inklusiv økonomiske udvikling. I de afrikanske lande syd for Sahara blev verdens nyeste stat, Sydsudan, hilst velkommen med en støttepakke fra EU.

EU er med mere end 50 % af verdens officielle udviklingsbistand (ODA) den største donor i verden, og Den Europæiske Union og dens medlemsstater bekræftede deres langsigtede engagement med hensyn til at bekæmpe fattigdom. En kommunikation med titlen "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring"¹ satte fokus på støtte til fattigdomsbekæmpelse, demokrati, god regeringsførelse, bæredygtig og inklusiv vækst og behovet for at yde hjælp der, hvor behovet er størst, og den har størst effekt. Det budskab havde en særlig klangbund på grund af den vanskelige økonomiske situation i Eurozonen. I forbindelse med den største udviklingsbegivenhed i den globale kalender – Forummet på højt plan i Busan, Sydkorea, i november 2011 – blev der også fokuseret på øget effektivitet og koordinering og levering af bistand via nationale "landesystemer". EU's fremtidige tilgang til budgetstøtte til tredjelande² – et af EU's vigtigste redskaber til at give bistanden større effekt og levere bedre resultater - ledsagede dagsordenen for forandring. De nye forslag til levering af ekstern bistand og udvikling, som indgår i den flerårige finansielle ramme (2014-2020), blev offentliggjort i december 2011, og de redegør for finansieringen af nye prioriteter.

Dagsordenen for forandring – modernisering af EU's udviklingspolitik

De to byggesten i dagsordenen for forandring er på den ene side menneskerettigheder, demokrati og god regeringsførelse og på den anden bæredygtig og inklusiv vækst. Denne bæredygtige og inklusive vækst vil blive stimuleret gennem fremme af: social inklusion og menneskelig udvikling, anstændigt arbejde, erhvervslivet og regional integration, bæredygtigt landbrug, energiforsyning og adgang til energi. Der foreslås en differentieret tilgang. Under EU's næste flerårige finansielle ramme kommer det til at betyde, at visse lande – navnlig blandt dem, som selv er donorer – kommer til at modtage mindre eller ingen bistand og vil blive tilbudt alternative samarbejdsformer. Denne nye tilgang kommer til at betyde, at EU bliver meget bedre i stand til at fremme og forsvare sine kerneværdier og stå ved sine internationale forpligtelser i forhold til sine naboer, navnlig dem, der er på vej til at blive EU-medlemmer, og dem, der undergår forandringer - samt de lande, der globalt set er mest sårbare.

Andre træk ved den nye politik er forbedret donorkoordinering, i visse EU-medlemsstater, for at forhindre overlappning og sikre større kohærens og effekt. EU vil prioritere sektorer med høj

¹ KOM(2011) 637 endelig.

² KOM(2011) 638 endelig.

indvirkning på fattigdomsbekæmpelse som f.eks. regeringsførelse, social beskyttelse, sundhed, uddannelse, beskæftigelse, landbrug og energi. I fremtiden vil bilateral bistand til lande kun gå til tre sektorer³. Nyskabende instrumenter som f.eks. sammenblanding af tilskud og lån og inddragelse af den private sektor indgår også i den reviderede politik.

I forbindelse med revisionen af det eksterne mandat for Den Europæiske Investeringsbank undersøger Kommissionen muligheden af at etablere en EU-plattform for samarbejde og udvikling med henblik på at optimere mekanismerne til kombineret af foranstaltninger i de eksterne regioner⁴.

Energi medvirker til at begrænse fattigdom

Energi er et vigtigt led i fattigdomsbekæmpelsen, når det kommer an på at opfylde grundlæggende menneskelige behov i forbindelse med f. eks. madlavning, sundhed, kommunikation og anstændigt arbejde. Energi er også med til at skabe indtægter og erhvervsmuligheder. EU har i de seneste syv år ydet tilskud på 2 mia. EUR til energisektoren i udviklingslande og indtager hermed en ledende rolle med hensyn til at skabe muligheder i verden. EU-instrumenter som f.eks. AVS-EU-energifaciliteten, Afrika-EU-programmet for vedvarende energi og EU-trustfonden for Infrastrukturer i Afrika er blevet anvendt til at finansiere individuelle projekter i hele Afrika. Kommissionen ønsker at øge finansieringen for sektoren ved at inddrage den private sektor og udviklingsbanker i fremtidige projekter. Den europæiske kommissær for udvikling er medlem af gruppen på højt plan vedrørende bæredygtig energi for alle, der er nedsat af FN's generalsekretær Ban Ki-Moon, og som søger at mobilisere midler fra alle samfundssektorer til fremme af energirelaterede programmer. Energi er også en central sektor i Dagsordenen for forandring.

Budgetstøtte – en motor for forandring

Meddelelsen om den nye tilgang til budgetstøtte, der blev offentliggjort sammen med dagsordenen for forandring i oktober 2011, styrkede anvendelsen af dette udviklingsinstrument som motor for forandring. Budgetstøtte er en form for bistand, som indebærer en politikdialog, finansielle overførsler til partnerlandets statskasse, evaluering af indsatsen og kapacitetsopbygning baseret på partnerskab og gensidig ansvarlighed. Den nye tilgang skal åbne mulighed for en øget differentiering af budgetstøtteforanstaltninger, således at EU bliver i stand til bedre at tilgodese den politiske, økonomiske og sociale kontekst i partnerlandet. EU vil lægge mere vægt på gensidig ansvarlighed og fælles forpligtelser i forhold til menneskerettigheder, demokrati og retsstaten samt gennemsigtighed og tilsyn med budgettet.

Ny finansiell ramme

Kommissionens forslag fra juni 2011 til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 var baseret på forslagene til et "Budget for Europa 2020"⁵, som fokuserede på de områder, hvor EU kan spille en vigtig rolle i en stadig mere globaliseret verden. EU satser fortsat på at nå millenniumudviklingsmålene og målet for officiel udviklingsbistand på 0,7 % af bruttonationalindkomsten senest i 2015. For at bidrage til at nå disse mål er det foreslået at øge finansieringen af den eksterne indsats inden for budgettet fra 56,8 mia. EUR til 70 mia. EUR og at øge anvendelsen af nyskabende finansielle instrumenter (f. eks. lån, garantier, egenkapital og instrumenter til risikodeling), der tager sigte på at katalysere privat

³ Eventuelt med undtagelse af kandidatlande og potentielle EU-medlemsstater, der modtager finansieringsstøtte under førtiltrædelsesinstrumentet.

⁴ Afgørelse 2011/1080/EU.

⁵ KOM(2011) 500 endelig.

investering og styrke institutionerne i modtagerlandene. Det er også blevet foreslået, at Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) for 79 lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) øges fra 23 mia. EUR for en seksårig periode til 30,3 mia. EUR for en syvårig periode (2011 priser), og at den fortsat finansieres direkte af EU-medlemsstaterne.

Fælles beslutningstagning

2011 var det første operationelle år for den nye tjeneste for EU's optræden udadtil (EU-udenrigstjenesten) under Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (den højtstående repræsentant). I 2011 arbejdede EU-udenrigstjenesten bl.a. sammen med Kommissionens tjenestegrene om en fælles indsats over for kriserne i Libyen og Tunesien og udarbejdelse af forslag om den nye flerårige finansielle ramme. Det globale netværk af 140 EU-delegationer gør en politisk, diplomatisk og strategisk indsats for EU og yder støtte til medlemsstaterne gennem aktiviteter som f. eks. fælles rapportering. Visse nationale diplomatiske tjenester skærer i deres ressourcer for at prioritere andre områder, men EU-delegationerne giver merværdi og sikrer, at EU er repræsenteret på passende vis internationalt. Der er ikke tale om at erstatte nationale diplomatiske tjenester, men snarere om en mere omkostningseffektiv og effektiv anvendelse af ressourcer og styrkelse af EU's globale rolle.

Det arabiske forår – indsatsen til fordel for naboerne mod syd

I marts 2011 bekræftede EU sin støtte til hjælp for, at befolkningerne i det sydlige Middelhavsområde kan opnå større respekt for menneskerettigheder, mere demokrati og en bedre tilværelse. EU tilbød naboerne mod syd "*Et partnerskab for demokrati og fælles velstand*" inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik (ENP). Det bygger på en incitamentstyret tilgang og støtte til partnere, der er indstillet på at gennemføre reformer og etablere tættere forbindelser mellem den strategiske tilgang og programmet for finansiel bistand. Det førte til omfordeling af 600 mio. EUR for de sydlige naboer til de mål, der er opstillet for partnerskabet: omstilling til demokrati, et partnerskab med befolkningerne og civilsamfundet og bæredygtig og inklusiv vækst.

Yderligere 1 mia. EUR fra EU-budgettet stilles til rådighed for ENP-partnerlandene til støtte for gennemførelse af den nye fælles meddelelse fra maj 2011 - "*En ny tilgang til nabolande i forandring*". Den største del af disse supplerende ressourcer (670 mio. EUR) vil blive kanaliseret gennem to paraplyprogrammer: SPRING-initiativet (støtte til partnerskabsreform og inklusiv vækst) i de sydlige nabolande (540 mio. EUR for 2011-13) og EaPIC-initiativer (østparterskab for integration og samarbejde) i de østlige nabolande (130 mio. EUR for perioden 2012-13).

Den resterende del af de supplerende midler er hovedsageligt blevet anvendt til programmer for videregående uddannelse (Tempus, Erasmus, Mundus etc.) og til støtte for civilsamfundsorganisationer og ikke-statslige aktører. Der blev oprettet en civilsamfundsfacilitet til kapacitetsopbygning i både EU's østlige og sydlige nabolande til fremme af reform og offentlig ansvarlighed med et budget på 26,4 mio. EUR for 2011. Der blev fastlagt yderligere et program, ISMES, til fremme af investeringssikkerheden i Middelhavsområdet over for begivenhederne i forbindelse med det arabiske forår.

Kloden rundt

For at styrke sine bånd over alt på kloden i 2011 anvendte og udbyggede EU alle sine eksisterende samarbejds- og handels- og associeringsaftaler og særlige instrumenter.

Sydsudans uafhængighed i juli 2011 betød, at der blev åbnet en ny EU-delegation i Juba, Sydsudan. EU-medlemsstaterne og Kommissionen aftalte at forbedre bistandens koordinering og kohærens ved i fællesskab at gennemføre programmering for 800 mio. EUR i et enkelt strategidokument for 2011-2013 vedrørende sundhed, uddannelse, udvikling af landdistrikter, fremme af retsstaten og forbedring af adgangen til vand og kloakering. Ud af dette beløb hidrørte 200 mio. EUR fra EUF.

Begivenhederne i Nordafrika havde også både kortsigtede og potentielt langsigtede konsekvenser for denne regions sydlige naboer, navnlig i Sahel og nabolandene. Gennem sit stabilitetsinstrument besvarede EU anmodninger om øjeblikkelig støtte til stabiliseringsindsatsen i denne region, herunder ved at adressere spørgsmål om udkomme og hertil relaterede behov for tilbagevendende migranter (navnlig fra Libyen) og andre grupper. EU's strategi for sikkerhed og udvikling i Sahel adresserede de langsigtede sikkerheds- og udviklingskonsekvenser for regionen. En indledende støttepakke på 150 mio. EUR blev fordelt på Mali, Mauretanien og Niger til udvikling og regeringsførelse, herunder styrkelse af landenes retssystemer. Regionen står fortsat over for mangeartede og sammenhængende udfordringer: ekstrem fattigdom, effekten af klimaændringer, hyppige fødevarekriser, hurtig befolkningstilvækst, skrøbelige regeringer, korrupsion, uløste interne spændinger, risikoen for voldsom ekstremisme og radikalisering, ulovlig handel og terrortrusler.

Fødevarekriserne på Afrikas Horn var en af de største nye udfordringer i regionen i 2011. EU afsatte yderligere midler til Etiopien (13,75 mio. EUR), Djibouti (ca. 4,5 mio. EUR) og Somalia (25 mio. EUR). Der blev aftalt nye strategiske rammer for Afrikas Horn i november 2011, herunder udnævnelsen af den første EU-repræsentant for Afrikas Horn, dennes indledningsvise korte fokusering på Somalia og det ukontrollerede pirateri i regionen. EU øgede også sin støtte til Elfenbenskysten med et beløb på 125 mio. EUR, der skulle hjælpe de nye myndigheder under præsident Alassane Ouattara med at genoprette den politiske og økonomiske stabilitet. Der blev også gjort fremskridt med den anden handlingsplan under den fælles Afrika-EU-strategi og de otte tematiske partnerskaber herunder. Afrika-EU-plattformen for dialog og regeringsførelse og menneskerettigheder fremsatte forslag om forvaltning af naturressourcer i konflikt- og postkonfliktsituationer, som understøttede nylige EU-foranstaltninger til fremme af gennemsigtighed for europæiske udvindings- og skovbrugsvirksomheder i Afrika.

Der var i 2011 megen fokus på EU's østlige naboer, der ser EU som en partner, en katalysator for reform og en magnet for økonomiske muligheder. På det andet østpartnerskabstopmøde i Warszawa den 29.-30. september 2011 bekræftede EU og de østlige nabolande deres forpligtelser, og EU gav tilsagn om supplerende ressourcer på op til 130 mio. EUR for 2012-2013 til partnere, der satsede på reformer. En international konference, der blev tilrettelagt af Ukraine for at markere 25-årsdagen for Tjernobylatomulykken, medførte, at der blev øremærket yderligere 550 mio. EUR til programmet for bygning af en ny sikker indkapslingsstruktur og beskyttelse af befolkningen og miljøet mod den beskadigede reaktor 4 i Tjernobyl. EU gav tilsagn om yderligere 110 mio. EUR under sit instrument for samarbejde om nuklear sikkerhed.

Centralasien betragter EU som en nær politisk allieret, man kan have tillid til og stole på i den vanskelige overgangsproces, landene her befinder sig i, og som samtidig kan tilbyde dem økonomiske muligheder. På mødet for EU's og Centralasiens udenrigsministre i Tasjkent den 7. april 2011 gav de to partnere fornyede tilsagn med hensyn til målene i og gennemførelsen af strategien for EU og Centralasien, og det blev fastslået, at de bevilligede ressourcer for perioden 2012-2013 anvendes til vigtige politiske og samfundsøkonomiske reformer.

Topmødet for EU og latinamerikanske og vestindiske lande i maj 2010 gav et signal om stærkere politiske forbindelser med disse lande. Den første tværregionale associeringsaftale nogensinde blev indgået med Centralamerika, og der blev taget initiativ til en flerpartsaftale med Colombia og Peru. Der blev også gjort fremskridt med forhandlinger mellem EU og det sydamerikanske fællesmarked, MERKOSUR, om en associeringsaftale. EU-LAC-fondens hovedkvarter i Hamburg, Tyskland, blev også åbnet i november 2011.

EU udbyggede også sine forbindelser med Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN) og styrkede de bilaterale forbindelser til dens ti medlemmer gennem forhandling og indgåelse af bilaterale partnerskabs- og samarbejdsaftaler og frihandelsaftaler. Et meget succesfuldt EU-finansieret projekt for hele Asien er SWITCH Asia, et bredspektret program, som fremmer bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug gennem finansiering af en række små projekter over hele kontinentet. Det bidrager til bekæmpelse af fattigdom og forbedret livskvalitet (millenniumudviklingsmål nr. 1 og 7) og fremmer grøn økonomi.

I Vestindien skete der opfølgning af et betydeligt antal initiativer, der blev lanceret i 2010. Der blev forberedt et endeligt udkast til den fælles strategi for EU og Vestindien på topmødet EU-CARIFORUM i 2010 med henblik på institutionel behandling, og det forventes at blive lagt frem i løbet af 2012. Gennemførelsen af den økonomiske EU-CARIFORUM-partnerskabsaftale fortsatte. Den længe ventede vestindiske infrastrukturtrustfond blev godkendt af EUF-udvalget i form af en vestindisk investeringsfacilitet, der tages i brug i 2012.

Klimaændringerne er den største enkeltstående trussel mod Stillehavsregionen, og de truer dens muligheder for at nå millenniumudviklingsmålene. Som opfølgning på initiativet vedrørende samarbejde mellem EU og Stillehavet om klimaændringer, der blev lanceret i december 2010, mødtes EU's kommissær for udvikling med ministre fra Stillehavsområdet på en regional konference på højt plan (Vanuatu, marts 2011), og det førte til stærkere tilsagn om udviklingssamarbejde med stor effekt, der skal vedrøre klimaændringer, fattigdomsbekæmpelse, fremme af menneskerettigheder, demokrati og ligestilling mellem kønnene - samtidigt med at alle millenniumudviklingsmålene skal søges nået. Det forventes, at Kommissionen og den højtstående repræsentant fremlægger en fælles meddelelse om vejen frem mod et fornyet udviklingspartnerskab mellem EU og Stillehavslandene.

EU gik også i 2011 i spidsen for at bekæmpe klimaændringer på globalt plan og pressede på for, at der gøres fremskridt i internationale klimaforhandlinger. EU efterlevede sine løfter om at tilvejebringe hurtig finansiering og intensiverede sine klimadiplomatiaktiviteter forud for FN-klimakonferencen i Durban, Sydafrika, i november 2011.

EU-vandprojekter

Mellem 2004 og 2012 er der blevet finansieret 272 projekter under AVS-vandfaciliteten, der blev oprettet af EU for at forbedre forvaltningen af vandforsyning, hygiejne og kloakering i AVS-landene. Faciliteten rådede oprindeligt over 700 mio. EUR hidrørende fra EU og 12 mio. EUR fra den spanske regering.

Med det bredere EU-vandinitiativ (EUWI), der blev lanceret i 2002, tilstræbes det stadig at mobilisere ressourcer til vand og kloakering fra forskellige kilder. EU har siden 2004 allerede hjulpet mere end 32 mio. mennesker med at få adgang til forbedret vandforsyning og med at etablere kloakering til mere end 9 mio. mennesker. EU vil på baggrund af de resultater, der er nået med EU-vandinitiativer og EU-AVS-vandfaciliteten, fortsætte med at støtte internationalt samarbejde og fremme nyskabende metoder, der styrker forbindelserne mellem vandsektoren og andre sektorer, f.eks. landbrug og energi.

Kommissionen understregede i dagsordenen for forandring, at nye politikker skal rette op på uligheder og navnlig give fattige bedre adgang til jord, vand og energi uden at skade miljøet. Den bevilligede i alt 3 mia. EUR til aktiviteter vedrørende vand- og kloakeringsprojekter mellem 2003 og 2010. I den periode blev EU's udviklingsbistand til vand og kloakering næsten tredoblet.

Virkeliggørelse af millenniumudviklingsmålene

Årsrapporten for 2011 viser i detaljer, hvordan EU-projekter og -programmer individuelt bidrager til at nå millenniumudviklingsmålene for de forskellige kontinenter og regioner. EU har opstillet programmer og fastlagt specifikke instrumenter, der skal gøre det nemmere at nå millenniumudviklingsmålene, herunder de mål, hvor man halter mest bagud - børne- og moderdødelighed. I slutningen af 2011 vedtoges den første del af EU's millenniumudviklingsmåliniativ til 1 mia. EUR, der blev lagt frem i september 2010. Det fokuserer på de lande, der er længst væk fra millenniumudviklingsmålene. EU-fødevarerfaciliteten forbedrer også fødevarerikkerhed og ernæring. Ved udgangen af 2011 var der med denne EU-facilitet på 1 mia. EUR finansieret 134 projekter gennemført af ngo'er og EU-medlemsstatsagenturer, 69 projekter gennemført af internationale organisationer, tre regionale projekter og ti budgetstøtteprojekter.

Dagsordenen for forandring sætter også bæredygtigt landbrug, fødevarerikkerhed og ernæring højt på EU's dagsorden for udviklingssamarbejde. For at hjælpe landene med at nå millenniumudviklingsmål nr. 3 for ligestilling blev der under EU's tematiske program, Investing in People, i løbet af 2011 finansieret to større programmer vedrørende ligestilling af køn: et om styrkelse af kvinders sociale og økonomiske stilling og et nyt FN-program, "Increasing accountability for financing to gender equality".

Styrkelse af menneskerettigheder og god regeringsførelse

EU anvendte i 2011 alle sine eksterne instrumenter og politikker til at fremme og beskytte menneskerettigheder og god regeringsførelse og bekæmpe ulighed mellem kønnene. Kommissionen og den højtstående repræsentant fremlagde i december 2011 en fælles meddelelse med titlen "Menneskerettigheder og demokrati i centrum for EU's optræden udadtil - en mere effektiv tilgang"⁶. Den bekræfter på ny EU's strategi vedrørende menneskerettigheder, men tager også sigte på fremme af menneskerettigheder under hensyn til lokale vilkår og foreslår måder, hvorpå EU's kollektive vægt kan udnyttes. I henhold til forslagene om den nye flerårige finansielle ramme vil Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder endvidere blive styrket - herunder med et forslag om at øge støtten til civilsamfundet globalt.

En hensigtsmæssig tilgang til genital lemlæstelse

Der er gennem EU's samarbejde med FN's børnefond (UNICEF) opnået betydelige resultater med hensyn til at reducere kvindelig genital lemlæstelse og børneægteskaber, som berører mange pigers tilværelse. Programmet, som gennemføres af UNICEF, har i perioden 2008-2012 modtaget EU-støtte på i alt 3 991 000 EUR. Det har været rettet mod Egypten, Eritrea, Etiopien, Senegal, Sudan og Indien og har søgt at ændre sociale normer og holdninger gennem græsrodsuddannelsesinitiativ og diskussioner med landbobefolkninger omkring de følsomme emner ved mellemkomst af respekterede ledere i lokalsamfundene. Takket være denne fremgangsmåde er Senegal nu ved at være det første land, der kan erklære, at denne traditionelle praksis ikke længere anvendes.

Vejen frem

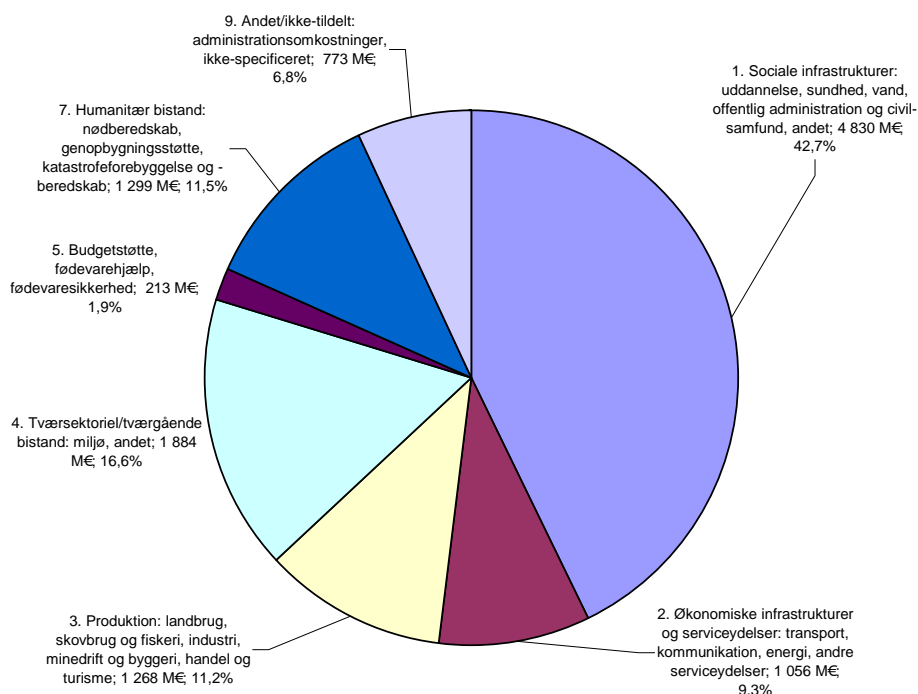
⁶ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0886:FIN:EN:PDF>

Dagsordenen for forandring og ledsagende forslag om budgetstøtte ajourfører EU's eksterne politik og udviklingspolitikken, således at udfordringerne i en verden under hurtig forandring kan tages op. Denne moderniserede dagsorden søger at fokusere udviklingssamarbejdet på støtte til menneskerettigheder, god regeringsførelse og inklusiv og bæredygtig vækst. Bæredygtigt landbrug, fødevarerikkerhed, vedvarende energi, opprioritering af private sektorer som udviklingspartnere, anstændigt arbejde og social mindstebeskyttelse er vigtige områder i denne kontekst.

Det anerkendes, at EU kan forbedre sine redskaber til støtte for bæredygtig forandring i samfund, der befinder sig i en overgangssituation, således at de tilpasses til og tager hensyn til individuelle situationer og behov. Lavindkomstlande er særligt følsomme over for eksterne påvirkninger. For med tiden at gøre dem mere modstandsdygtige over for påvirkninger blev det i den fælles meddelelse fra 2011 foreslået at sætte mere fokus på mobilisering af indenlandske indtægter, stærkere sociale sikkerhedsnet, mere effektiv anvendelse af offentlige midler og foranstaltninger til diversificering af økonomierne. Det vil imidlertid tage tid, før alle gevinsterne ved disse politikker kan mærkes. Kommissionen vil også se på mulighederne for at anvende sine innovative projekter som f.eks. SPRING på andre områder i verden.

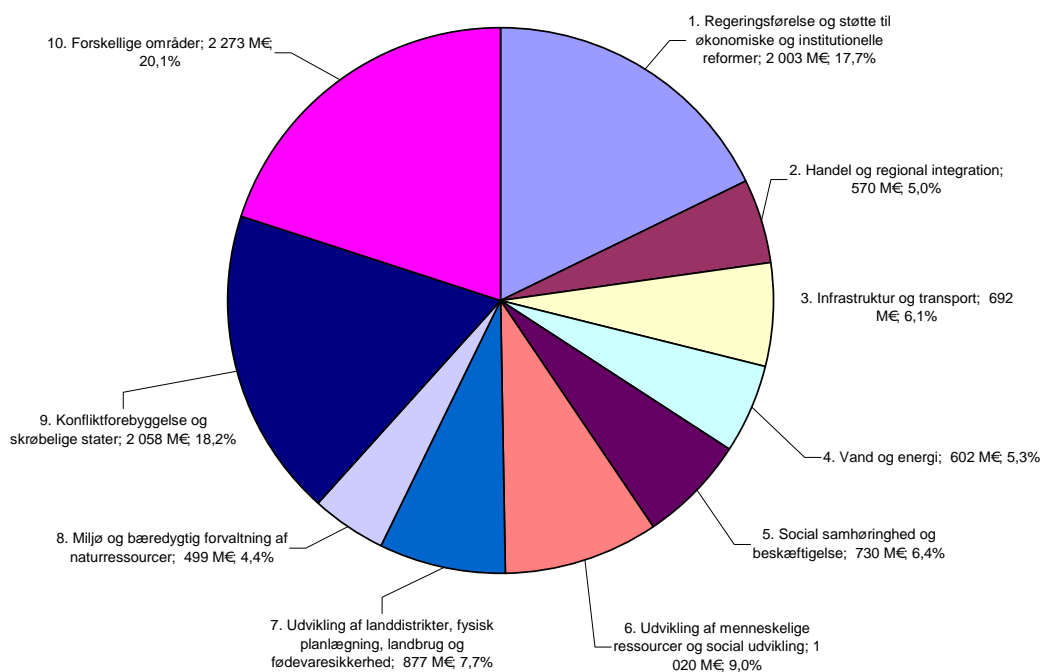
Der er behov for kortsigtede mekanismer, der kan hjælpe udviklingslandene med at afhjælpe de økonomiske og finansielle konsekvenser af de eksterne påvirkninger. Kommissionen er ved at udvikle supplerende mekanismer til at modstå eksterne påvirkninger, og det sker på baggrund af de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af FLEX-instrumentet, fødevarerfaciliteten og sårbarheds-FLEX-instrumentet (V-FLEX) for lande, der lider under økonomisk tilbagegang. Virkeliggørelsen af millenniumudviklingsmålene og de kommende rammer forbliver et centralt emne i 2012 frem mod den kommende FN-revision af millenniumudviklingsmålene i 2013.

Fig. 1: Fordeling på sektorer



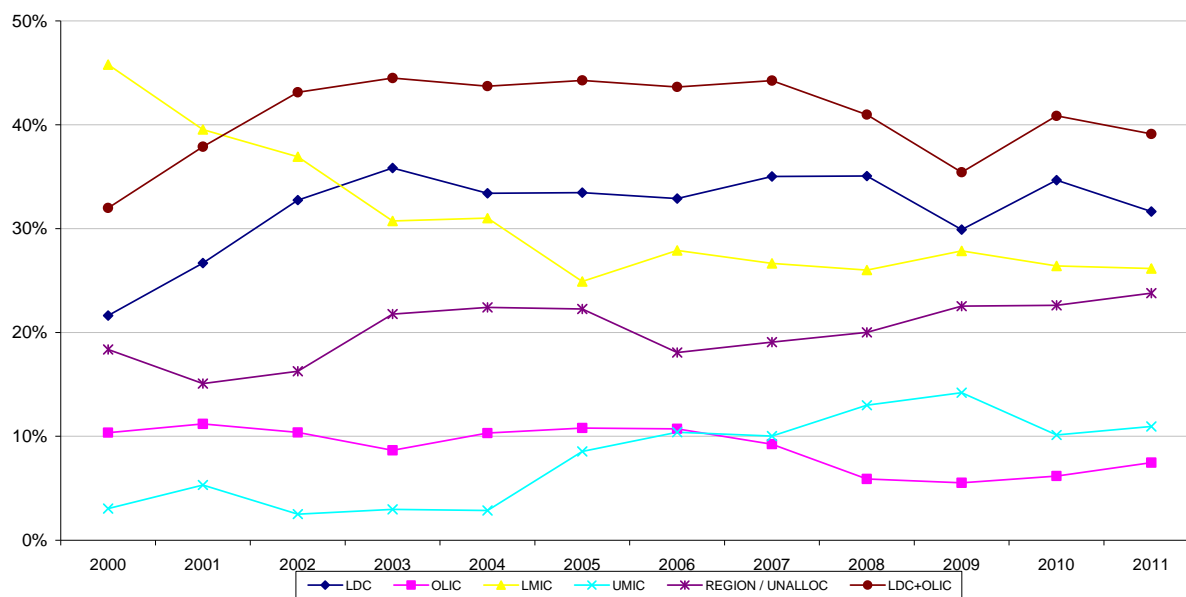
2011-forpligtelser i mio. EUR
ODA-ressourcer forvaltet af Europa-Kommissionen

Fig. 2: Europæisk konsensus: områder vedrørende EU's udviklingsamarbejde



2011-forpligtelser i mio. EUR
ODA-ressourcer forvaltet af Europa-Kommissionen

Fig. 3a: 2010-2011 Fokus på fattigdom
Betalinge



LDC: Mindst udviklede lande

OLIC: Andre lavindkomstlande

LMIC: Mellemindkomstlande i den nederste halvdel

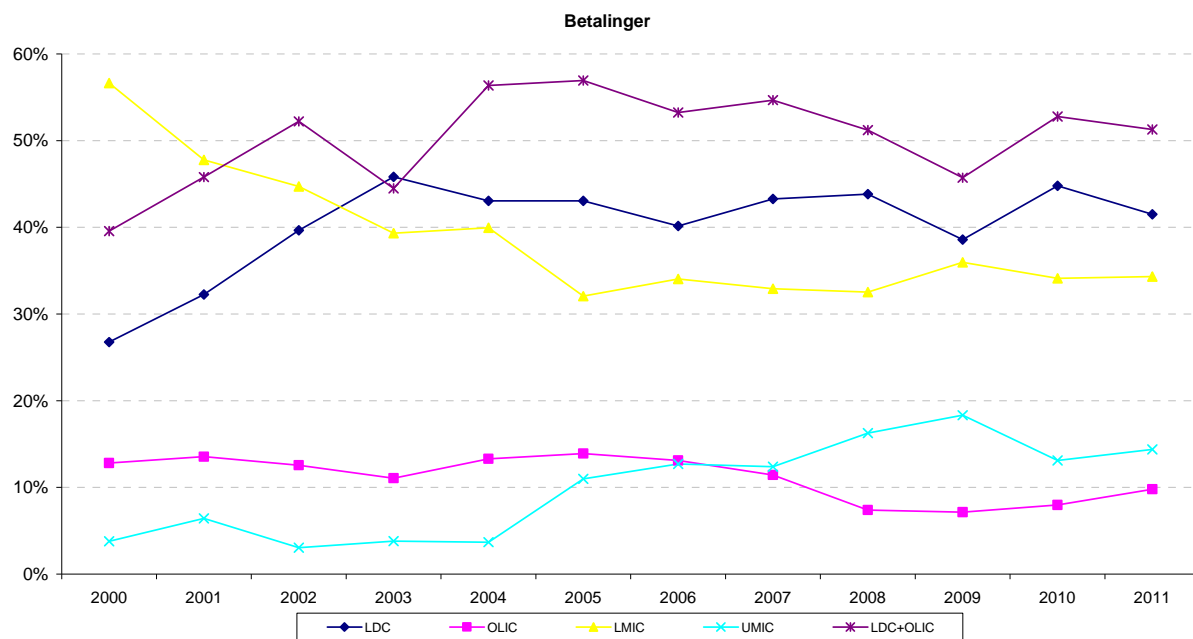
UMIC: Mellemindkomstlande i den øverste halvdel

REGION/UNALLOC: Regionale programmer og ikke-tildelt

Region/Unalloc-programtilskud også til de fattigste lande LDC+OLIC.

På den nye OECD/DAC-liste, som trådte i kraft i 2008, er en række OLIC'er blevet omkategoriseret som LMIC'er: Cameroun, Kap Verde, Indien, Republikken Moldova, Mongoliet, Nicaragua og Republikken Congo.

Fig. 3b: 2000-2011 Fokus på fattigdom



LDC: Mindst udviklede lande

OLIC: Andre lavindkomstlande

LMIC: Mellemindkomstlande i den nederste halvdel

UMIC: Mellemindkomstlande i den øverste halvdel

For at harmonisere præsentationen af dette indeks med andre donorer er det også blevet beregnet uden at tage hensyn til regionale og ikke-tildelte projekter.

På den nye OECD/DAC-liste, som trådte i kraft i 2008, er en række OLIC'er blevet omkategoriseret som LMIC'er: Cameroun, Kap Verde, Indien, Republikken Moldova, Mongoliet, Nicaragua og Republikken Congo.